

ROZBIEGLY (2) *part praet act*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w roz- oraz biegły).

sg n A rozbiegl(e) (1). ◇ [pl G rozbiegłych.] ◇ A m pers rozbiegl(e) (1). [subst rozbiegl(e).]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w. s.v. *rozbiecz się*.

1. O co najmniej dwu podmiotach: *którzy pobiegli* (które pobiegły) w różne strony (1) :

[Przen: O kołach wozu Apollina, tj. Słońca: Słońce zachodzi od wieczornej zorze, Rozbiegłe koła spuszczać za morze Smolik 53.]

a. *Którzy rzucili się do bezładnej ucieczki* (1) : *BielKron* 121; [ktory [wojewoda] zebrałszy nie mało świeżych y rozbiegłych ludzi/ chciał ciągnąć za nieprzyjacieli. *BielKron*1597 137].

2. *Który nabrał rozpędu biegnąc; przen* (1) : Władza ferca w kim mgleie Mniewy w nim co dzień nadzieie/ [...] Więc tak płacz iako y śmiech iednąko odbiera/ Rozbiegłe ferce wściąga/ á zkurczone wípiera. *RybGęśli* C4.

Cf [ROZBIEŻAŁY], ROZBIEŻEĆ SIĘ

KW, (LWil)